

Art. 4. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Spraw Zagranicznych:
G. Narutowicz

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

Minister Spraw Wewnętrznych:
A. Kamiński

643.

U s t a w a

z dnia 4 sierpnia 1922 r.

o ratyfikacji układu polsko-niemieckiego w przedmiocie kopalń górnośląskich, podpisanego w Opolu dnia 22 czerwca 1922 r.

Art. 1. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdza układ polsko-niemiecki w przedmiocie kopalń górnośląskich, podpisany w Opolu dnia 22 czerwca 1922 roku.

Art. 2. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej upoważnia Naczelnika Państwa do podpisania ratyfikacji powyższego układu.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

Art. 4. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Spraw Zagranicznych:
G. Narutowicz

644.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie prawa karnego i przepisów o drukach w Ziemi Wileńskiej.

Na zasadzie art. 5 ustawy z 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26 poz. 213) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, trockiego, święciańskiego, oszmiańskiego i brastawskiego rozciąga się moc obowiązująca:

- 1) Przepisów, wymienionych w ust. 1 p. 1—5, 7—12 i 14—19 oraz ust. 2 § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1921 r. w przedmiocie przepisów karno-sądowych na ziemiach przynależnych do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminarjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 223);
- 2) Przepisów, zawartych w §§ 4, 5 i 6 wymienionego w p. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 223);
- 3) Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o zakładach drukarskich i składach druków (Dz. P. P. P. № 14 poz. 146);
- 4) Ustawy z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem obowiązującym w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. № 30 poz. 169);
- 5) Ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zwalczaniu przestępstw z chęci zysku popełnionych przez urzędników (Dz. U. R. P. № 30 poz. 177);
- 6) Ustawy z dnia 11 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 36 poz. 306) w przedmiocie zmiany ustaw z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 64 poz. 386) oraz z dnia 17 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 2 poz. 4) o odpowiedzialności osób wojskowych za przestępstwa z chęci zysku.

§ 2. Uchyła się na obszarze powiatów, wymienionych w § 1, przepisy sprzeczne z wspomnianymi w § 1, niniejszego rozporządzenia, a w szczególności i niezależnie od ich niezgodności z rozporządzeniem powyższem:

- 1) Przepisy, wyszczególnione w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 kwietnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 223), o ile obowiązywały do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- 2) Dekret № 19 z 17 listopada 1920 r. w przedmiocie kar za pogwałcenie obowiązku służby wojskowej (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 2 z 1920 r.) wraz z dekretem № 314 z 13 sierpnia 1921 r. (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 30 z 1921 r.) w przedmiocie wymierzania kar na rodziny uchylających się od służby wojskowej.
- 3) Przepis § 5 i 6 dekretu № 40 z 15 grudnia 1920 r. w przedmiocie wymiaru sprawiedliwości (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 10 z 1920 r.).
- 4) Dekret № 41 z 13 grudnia 1920 r. w przedmiocie zmian w postępowaniu karnem dotyczących prowadzenia śledztwa wstępnego (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 10 z 1920 r.).
- 5) Dekret № 46 z 15 grudnia 1920 r. w przedmiocie organizacji więziennictwa (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 1 z 1921 r.).
- 6) Dekret № 98 z 19 lutego 1921 w sprawie kradzieży leśnych (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 9 z 1921 r.).

- 7) Dekret № 173 z 25 lutego 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 10 z 1921 r.), z zastrzeżeniem, iż art. 162 kodeksu karnego stosuje się nadal w całej rozciągłości także i do zbrodni przewidzianych przez ustawę powyższą tudzież dekret № 377 z 6 października 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy o lichwie wojennej (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 33 z 1921 r.).
- 8) Dekret № 177 z dnia 1 marca 1921 r. w przedmiocie dochodzenia przestępstw z części 3 i 4 kodeksu karnego oraz z art. 125—132 K. K. (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 10 1921 r.).
- 9) Dekret № 181 z dnia 5 marca 1921 r. w przedmiocie zwiększenia kaucji kasacyjnej w sprawach karnych (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 11 z 1921 r.).
- 10) Dekret № 221 z 15 kwietnia 1921 r. w przedmiocie czasowego powoływania sędziów sądu okręgowego i apelacyjnego do przeprowadzenia śledztwa wstępnego (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 16 z 1921 r.).
- 11) Dekret № 268 z dnia 20 czerwca 1921 r. w przedmiocie czasowego zawieszenia art. 308 K. K. (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 23 z 1921 r.) wraz z dekretem № 245 z 6 maja 1921 r. (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 17 z 1921 r.) art. 308 kodeksu karnego obowiązuje nadal w brzmieniu pierwotnym ze zmianami wprowadzonymi art. 70 ustawy z 25 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 169).
- 12) Dekret № 306 z 12 sierpnia 1921 r. w przedmiocie zwiększenia kary za samowolne wypasanie (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 28 z 1921 r.).
- 13) Dekret № 427 z 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie postanowień karnych za przeciwdziałanie wyborom do Sejmu (Dz. Urz. T. K. R. L. S. № 39 z 1921 r.).

§ 3. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie po upływie dni 14 od daty ogłoszenia, jednakże dekret z dnia 8 stycznia 1919 r. o postanowieniach karnych za przeciwdziałanie wyborom do sejmu i wykonywaniu obowiązków poselskich (Dz. P. P. P. № 5 poz. 96) tudzież postanowienie p. 13 § 2 niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Przepisy na rzeczony obszar rozciągnięte uważane będą za prawnie ogłoszone na Ziemi Wileńskiej.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

Minister Spraw Wojskowych:

w z. Sikorski

645.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie mianowania oraz wynagrodzenia sędziów komisoryjnych i podprokuratorów komisoryjnych przy sądach okręgowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ustępu drugiego art. 6 rozporządzenia z dnia 16 czerwca 1922 r., zaprowadzającego zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 46 poz. 390), zarządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Sędziów komisoryjnych i podprokuratorów komisoryjnych przy sądach okręgowych mianuje Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu apelacyjnego, względnie prokuratora przy sądzie apelacyjnym.

§ 2. Mianowanie sędziów i podprokuratorów komisoryjnych dokonywane może być tylko na rachunek wolnych posad sędziowskich względnie prokuratorów.

§ 3. Sędziowie komisoryjni i podprokuratorzy komisoryjni przy sądach okręgowych, którzy obok czynności sędziowskich względnie prokuratorów nie będą sprawowali żadnego innego urzędu ani zawodu otrzymują za swe czynności stosowne wynagrodzenie, równające się jednak co najwyżej uposażeniu sędziego zawodowego, pełniącego takie same funkcje, względnie uposażeniu podprokuratora przy sądzie okręgowym.

§ 4. Sędziowie komisoryjni i podprokuratorzy komisoryjni przy sądach okręgowych, którzy obok czynności sędziowskich względnie prokuratorów chcą sprawować inny urząd lub wykonywać inny zawód, otrzymują za swe czynności w sądzie względnie w prokuraturze stosowne wynagrodzenie oznaczone odpowiednio do rozmiarów i liczby czynności, sięgające jednak co najwyżej do $\frac{2}{3}$ części uposażenia sędziego zawodowego samotnego w XI grupie i 5 stopniu płacy.

§ 5. Umowy, określone w art. 4-ym rozporządzenia z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46, poz. 394), wymagają zatwierdzenia ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości wówczas, gdy objęte niemi wynagrodzenie przewyższać ma połowę uposażenia sędziego samotnego w XI grupie i 5-ym stopniu płacy.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

Minister Skarbu:

Jastrzębski